

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 28. Lex contra Schismaticos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V.
A.C. 434.

§. XXVIII.

Lex contra Schismaticos.

- Lup. c. 123.* Joannes Antiochenus, per epistolam Tauri, Pratorio Præfecti, de ordinatione Procli certior factus, haud modicum gaudium testatus est, quod speciatim viri hujus virtutem sibi perspectam haberet. *At vero, dicit in suis responsoriis: postquam bonum hoc opus perfecistis, rogo vos, ut etiam de pace in has Regiones reducendas cogitetis; paucos enim invenire est refractarios, qui pacem, quam nobis Deus Imperatoris Ministerio dedit, injuriam putant, & qui vestra Bonitate, nostraque abutuntur.*
- c. 124.* Nec satis id scripsisse Joanni Antiocheno visum, sed etiam virum, cui nomen Verius, Constantinopolim misit, qui petiit, obtinuitque a Cæsare mandatum, quo omnes Episcopi Orientis, vel cum Joanne communicare, vel ab Ecclesiis suis discedere jubebantur. Hoc mandatum directum ad Domitianum Quæstorem, qui illud Helladio Tarsensi insinuavit, exhortans, ut ultro obediret, atque cum omnibus primæ, & secundæ Ciliciæ Episcopis Joanni reconciliaretur, antequam ipse accepta mandata in publicum edere teneretur.
- c. 125.*

Aliud etiam Imperatoris mandatum emanavit; ne Episcopi Orientales ad aulam proficiscerentur, aut omnino ex suis Eccle-

Ecclesiis exirent. Id Joannes Antioche-
nus ad Alexandrum Hierapolitanum mi-
sit, ut suis Suffraganeis notum faceret;
at Alexander, qui cum Joanne non com-
municabat, epistolam a suo Notario recipi
jussit, & responsoriam ad Imperatoris
Ministrum, qui sibi Joannis epistolam at-
tulerat, direxit.

Coeterum promisit, imperata se fa-
cturum, nempe ad Regiam non ire, &
sua Ecclesia non excedere. Interim
ipse, & sex ipsius Provinciae Episcopi ad
Episcopos Syriae, primae, & secundae Ci-
liciae, & secundae Cappadociae, epistolas
dederunt, ut eorum animos adversus
Joannem Antiochenum irritarent; que-
runtur, Ecclesiam ordinationibus illicitis
turbari, venale jam esse Sacerdotium,
quod infamis vitae hominibus prostitu-
retur. In subscriptione notat Alexander,
plus annum effluxisse, ex quo cum Joanne
Antiocheno non communicet, quod ann.
434. indicat. Meletius Mopsuestenus,
& tres alii ex secunda Cilicia, edixerunt,
firmos se adversus Joannem Antioche-
num persistere. Aliarum Provinciarum
Episcopi nihil responderunt, quod con-
stantis animi indicium esset. Duæ erant
ordinationes illicitæ, de quibus querun-
tur Schismatici, præsertim ordinatio
Athanassii, Presbyteri, & œconomi Doli-
chii, in ejusdem Ecclesiæ Episcopum in
locum

Sæculum V.
A. C. 434.

c. 126.

c. 127.

c. 129.

c. 130.

c. 132.

c. 133-135.
165.

Schismatici.

Sæculum V. locum Abib consecrati, & Mariniani
A.C. 435. Episcopi Barbaliffæ, in Acilini locum

constituti. Novorum istorum Episcoporum vita irreprehensibilis non erat; præterea objiciebatur, has ordinationes absente Metropolita, & illius Provincia Episcopis, factas. Verum cum id ipsum ageretur, ut Schismatici suis Ecclesiis pellerentur, haud dubie nemini in mentem veniebat, ipsorum consensum exquirere. Alexander Hierapolitanus, & Sufraganei ejus, ut nullam viam relinquerent intentatam, Principes Regias, nempe Pulcheriam, & Sorores ejus in suas partes trahere conati sunt. Ad has ergo

- c. 135. Clericos, & Monachos miserunt, ferentes epistolam, qua Joannis Antiocheni persecutionem se pati gravantur, ipsum in eorum Provincia duos Episcopos, quorum mores Fidelibus scandalo essent, ordinasse; alii recentissime in Ecclesia Martyris S. Sergii, in Diœcesi Hierapolitana sicæ, manus imposuisse. Rogant Principes, ut hæc mala ad Imperatorem deferant, qui Auctoritate Cæsarea remedium ferat. Non invenimus, hanc epistolam quidem quam Schismaticis profuisse. Alias quoque Alexander queritur, istam S. Sergii Ecclesiam sibi fuisse ereptam, in quam se dicit, prope trecentas auri libras impendisse, suamque Ecclesiam multo ære alieno gravasse. Nempe illam Ecclesiam magnifice reparaverat.

Ex alia parte Proclus Dorotheum Sæculum V.
 Marcianopoli ejicere adlaborabat, Moe- A. C. 434.
 siae Metropolitanam; & hunc in finem Cle-
 ricis, populoque illius Ecclesiae scripsit;
 ipsi vero charissimum sibi Episcopum for-
 titer tuebantur. Dorotheus, cum hæc
 nova ad Alexandrum Hierapolitanum
 perscriberet, eundem invitabat, ut Con-
 stantinopolim proficisceretur, & Cæsaris
 alloquium peteret. Hæc forte causa
 mandati fuit, ne Orientales ad Regiam
 venirent.

§. XXIX.

S. Cyrilli Defensio.

Contra fuere ex Catholicis non nulli, Conc. Eph.
 qui S. Cyrillum reprehenderent, di- p. 3. c. 37.
 cerentque, ipsum in illa Reconciliatione
 Orientalibus nimium concessisse. Verba
 expositionis eorum rursus examini subji-
 ciebant, & quærebant: *quare Cyrillus*
permisit, imo & probavit, ut duas Naturas
nominarent? jam Nestoriani dicunt, Cy-
villum sibi assentiri, & illis, qui veri-
tatem non perspiciunt, imponunt. Ejus-
 modi falsum rumorem Constantinopoli
 quoque sparsum fuisse, colligimus ex iis,
 quæ S. Cyrillus dicit in epistola, ad Pres-
 byterum Eulogium, suam in ea urbe
 mandatarium, data; docet enim, quo-
 modo his objectionibus respondendum,
 & Doctrinam Catholicam in hoc puncto
 Hist. Eccles. Tom. VI. T ex-